

OSMO RANTANEN IN MEMORIAM

Artemiksen pitkäaikainen valmentaja ja hallituksen jäsen Osmo Rantanen kuoli Helsingissä 22.3.2025. Osku oli syntynyt 23.4.1946.

Osku aloitti jousiammuntaharrastuksen Pauli-veljensä kanssa 1970-luvulla. Perheellistynyt mies oli jättämässä keikkamuusikon hommat, joten olisi enemmän vapaa-aikaa uudelle harrastukselle. Pian myös molempien lapset hakeutuivat jousiammunnan pariin.

Osku toimi Artemiksen hallituksessa yhtäjaksoisesti yli 40 vuotta. Artemiksen lisäksi Osku toimi pitkään mm. Helsingin Jousiammuntapiirin sihteerinä, Etelä-Suomen aluevalmentajana vuosina 1992-97 sekä SJAL:n maastoammuntajaostossa vuosina 1996-97. SJAL:n kultainen ansiomerkki luovutettiin Oskulle Artemiksen 70 v. talvileirillä vuonna 2017.

Osku edusti Suomea maastoammunnan MM-kilpailuissa vuosina 1992 ja 1996 sekä varsijousiammunnan MM-kilpailuissa vuonna 1982. Lisäksi hän saavutti urallaan useita maasto- ja sisäammunnan SM-mitaleita.

Valmentajana Osku oli erityislahjakkuus. Hänellä oli poikkeuksellinen kyky selittää, näyttää ja kädestä pitäen opettaa niin oikeaa suoritustekniikkaa kuin välineiden huoltoa ja virittämistäkin. Joskus mietitään, miten ennen pärjättiin ilman internetiä ja ohjevideoita. Artemiksessa pärjättiin, koska oli Osku. Hän tiesi, osasi ja halusi auttaa muita. Osku valmensi, ohjasi ja koulutti monta jousiampujasukupolvea.

Eläköidyttyään tuotantofaktorin töistä mediayhtiö PunaMustalta Oskulle jäi paremmin aikaa toteuttaa luovuuttaan. Aamupäivät hän harrasti jousiammuntaa Petikon radalla tai Konalan hallilla. Illat hän maalasi tauluja. Haitarinsoittokin jatkui kevyemmällä digilaitteella.

Taitelija, muusikko, jousiampuja. Kylmähermoinen kilpailija. Luotettava ja kiltti ihminen. On vaikea löytää riittävän laadukkaita sanoja kuvaamaan Oskua ihmisenä. Tunsin Oskun yli 40 vuotta. Juniorivuosiltani muistan Oskun luomassa rentoa ilmapiiriä usein niin vakavahenkisissä kilpailutilanteissa. Ihailin Oskun tapaa suhtautua mutkattomasti asioihin pitäen kuitenkin aina kiinni erittäin korkeatasoisesta tekemisestä ilman turhaa kiristelyä.

Puheenjohtajavuosina saatoin aina luottaa Oskun tukeen. Vuonna 2014 Artemis järjesti Petikossa SJAL:n historian ensimmäiset 3D-maastojousiammunnan Suomen mestaruuskilpailut. Teimme kaikki kovasti töitä niiden kilpailujen eteen. Tosiasiassa kisojen ratamestarina toimineen Oskun panos oli silloinkin korvaamaton. Hänellä oli osaamista, jota olisi ollut silloin ja monesti muulloinkin mahdotonta korvata.

Takana on ensimmäinen kesä, kun emme ole voineet aamutuimaan tavata Oskua Petikon niittykentän penkiltä istumassa.

Kaipaus on läsnä sellaisina aurinkoisina aamuina, kun Petikon kasteesta kostea nurmi tuoksuu nenään ja linnut laulaa. Lätsä päässään vasenkätisenä jousiampujana Osku tarkkaili nuolten välissä ympäristöä, ehkä muita ampujakin. Sarjojen välissä istahdettiin penkille. Ei ollut kiire mihinkään.

Ikävä on läsnä, kun muistelen millaista ”mersunmerkkiä” Osku kannusti meitä ohjaajia tavoittelemaan, kun viritetään juniorin jouta paperitestillä. Miten notkea nuoli käyttäytyy, kun ammutaan sulatonta.

Suru on läsnä, kun asettelen sormeni Oskun kanssa tuunatun jousen kahvalle kohottaakseni sen siten kuin hän minua niin kärsivällisesti jaksoi usein opastaa.

Hiljalleen kurkkua kuristava suru helpottaa, muuttaa muotoaan. Tilalle tulee yhä enemmän kiitollisuutta siitä, että saimme niin pitkään kulkea yhdessä.

Emme unohda Oskua koskaan. Kunnioitamme hänen muistoaan pitämällä huolta hänelle ja meille kaikille rakkaasta lajista, suorituspaikoista sekä seurastamme niin hyvin kuin osaamme.

Oskun muistoa kunnioitettiin hiljaisella hetkellä jousiammunnan Suomen mestaruuskilpailuissa Kemissä 5.4.2025. Oskua jäivät jousiampujaystävien lisäksi kaipaamaan lapset Elina ja Esa sekä veli Pauli perheineen.

Juuso Heikkilä